

den ærede Ordfører for det radikale Parti (Dahlggaard) meget inde paa —, at det er uklart, naar der i Loven staaer: at de efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgiveres Bidrag skal være 10 Kr. pr. forsikret Helaarsarbejder i Gennemsnit, og at Bidraget fordeles saaledes, at det mindste Bidrag er 2 Kr., medens det ikke siges, hvor meget det største skal være. Det kan godt være, at det kan blive temmeligt højt, naar der skal kunne komme 8 Mill. Kr. ud deraf. Det forekommer mig, at man er nødt til at komme til en tydeligere Angivelse af, hvorledes Bidragene skal fordeles. Forsikringspligt er jo efter Ulykkesforsikringslovgivningen paalagt enhver, der blot benytter en Rengøringskone en enkelt Dag om Ugen, og han bliver alt-saa tillige pligtig til at betale en Del af Tilskuddet til Arbejdsløshedsfonden. Dette vil jo komme til at omfatte saa godt som alle. Derfor forekommer det mig at være en helt mærkelig Undtagelse, som nævnes i sidste Punktum af Stykke 2, hvorved Bidragspligt ikke paalægges Husbonder, for saa vidt angaar det hos dem paa mindst et halvt Aar ansatte Tyende. Det vil tilskynde Folk til i alle de Forhold, hvor man vil undgaa en saadan Bidragspligt, at indføre en Ansættelsestid, som omfatter $\frac{1}{2}$ Aar ad Gangen. Jeg tror ikke, at det vil være nyttigt. Jeg tror absolut, at man maatte kunne finde en tydeligere og bestemtere Grænse for, hvorledes Bidragspligten skal fordeles. Jeg er heller ikke vis paa, om ikke 8 Mill. Kr. som den Del, der skulde betales af Arbejdsgiverne, er for stort et Beløb. Men jeg antager, at dette Spørgsmaal vil man faa Lejlighed til at drøfte grundigt ved Lovforslagets fortsatte Behandling.

Hvad Nødhjælpsarbejder angaar, forekommer det mig, at det vilde være overordentlig nyttigt, om man kunde iværksætte saadanne, og med Hensyn til de Lønninger, der dér skal gives, kan jeg ganske slutte mig til det Forslag, der er fremkommet fra den ærede Ordfører for de Radikale (Dahlggaard), at man skal samle sig om Ingeniør Schøllers Forslag. Jeg synes ogsaa godt om det. Det var jo Ingeniør Schøller, der paa Arbejdsgivernes Vegne deltog i Forhandlingen, og fra denne Organisations Standpunkt forekommer det mig ogsaa, at det har sine store Fordele, fordi man derved kommer ud over Tarifvanskelighederne. Jeg vilde derfor anbefale, at man sluttede sig til det, skønt det jo paa ingen Maade er uden Ulemper. Man kommer derved bort fra en Del af Arbejdsløsheden, men ogsaa kun fra en Del; man

bibeholder nogen Arbejdsløshed, og man gør Udførelsen af disse Nødhjælpsarbejder med de skiftende Hold umaadelig meget vanskeligere. Derimod kan jeg ikke forstaa, at Arbejderne ikke anbefaler det Forslag, som er fremkommet fra Direktør Jensen-Sønderup. Hvis jeg var Arbejder og maatte vælge, vilde jeg absolut vælge at komme til at arbejde hver Dag i Ugen for en mindre Betaling end at arbejde 4 Gange om Ugen for en højere Betaling. Vanskelighederne, Ængstelsen, om jeg saa maa sige, for at forstyrre Tarifferne er imidlertid saa stor, at jeg synes, man maa bøje sig for den, og saa maa vi holde paa det Schøllerske Forslag og forsøge det. Og jeg vilde meget ønske, at det vilde føre til noget, og at der virkelig ved en fortsat Forhandling om Lovforslaget kunde fremkomme et godt Resultat.

Stauning: Til megen Glæde for den konservative Ordfører gjorde mit Partis Ordfører (J. P. Nielsen) en Bemærkning om, at det politiske Tudehorn ikke rigtig laa for ham. Jeg forstaaer egentlig godt, at mit Partis Ordfører saaledes ønsker at manifestere sin Uvillie overfor de politiske Tudehornstone, vi Sommeren igennem har hørt, ikke mindst fra det ministerielle Tudehorn, hvis Toner ikke altid har været lige rene, men ofte ret falskklingende. Jeg forstaaer derfor godt hans Afsky for dette Tudehorn. Navnlig i en Sag som den, vi her beskæftiger os med, er det vistnok meget rimeligt, at han foretrækker Anvendelsen af andre Instrumenter, saa vist som her i det foreliggende Lovforslag jo er ført sammen en Mængde Principper af en saa alvorlig og indgribende Art, at de vel egner sig til anden Behandling end den, som han populært udtrykte ved Sammenligningen med Tudehornet.

Den Sag, vi her behandler, er jo en Sag, der — ligesom for øvrigt det, der i Gaar blev offentliggjort vedrørende Industrikrise — kaster et skarpt Lys over den Situation, hvori vi befinder os, et Lys, som jeg synes vi savnede, da vi for 14 Dage siden begyndte Finanslovbehandlingen. Det havde været naturligt — og behageligt for alle Parter —, om vi paa det Tidspunkt havde kendt baade det nu foreliggende Forslag til Lov om Arbejdsanvisning, Arbejdsløshedsforsikring og Nødarbejder m. m. og Ministeriets Program overfor Industrikrise. Man havde derved lettere kunnet tilvejebringe en samlet Bedømmelse af Situationen.

Det Lovforslag, vi nu beskæftiger os